

Samfunnsengasjert om parterapi

PUBLISERT 5. april 2011

Anne Kyong Sook Øfsti | **Parterapi** Kjærlighet, intimitet og samliv i en brytningstid.
Universitetsforlaget, 2010. 143 sider

I denne boken utfordrer terapeuten og forskeren Anne Øfsti parterapeuter til å reflektere over sine egne tatt-for-gitt-holdninger, språkhandlinger, verdier og metodiske tilnærminger når de samtaler med par som strever med samlivet.

«Øfsti viser på en modig måte hvilken rolle terapeuter spiller, og hvilken kunnskap terapeuter trenger å forholde seg til for å gripe den kompleksiteten som kjærlighet representerer i menneskers liv i dag»

Boken er skrevet med utgangspunkt i forfatterens doktorgradsprosjekt. Hun forsket på parterapeuters tanker om kjærlighet, intimitet og seksualitet. Boka tar opp temaer som den språklige vendingen i terapi, kunnskap om kjærlighet, tidsbilder, parterapeutiske temaer og situasjoner, når tvilen gnager i praksis, parterapi som profesjon i dag og om å styrke de marginale stemmene. Kapitlene er lettlest, skrevet med et tydelig, nyansert

og motiverende språk. Forfatterens nærhet til praksisfeltet vises godt gjennom hennes bruk av levende og gode eksempler som gjør tankene veldig lett omsettelige til praksis.

Øfsti viser på en modig måte hvilken rolle terapeuter spiller, og hvilken kunnskap terapeuter trenger å forholde seg til for å gripe den kompleksiteten som kjærlighet representerer i menneskers liv i dag. Spesielt interessant synes jeg det er å følge forfatterens samfunnsengasjement som en rød tråd gjennom boken. På en nyansert og enkel måte klarer hun å tilby en terapeutisk praksis som inkluderer både mikroperspektiv (ansikt til ansikt; relasjonen mellom terapeut og klient) og makroperspektiv (sosiokulturelt), som hun har kalt den språklige vendingen i parterapi. Øfsti viser hvordan språket både konstruerer og konstituerer virkelighetsoppfatninger, og hvordan dette fører til at noen diskurser får mer gyldighet enn andre.

Det er veldig interessant og inspirerende å se hvordan forfatteren benytter den Foucault-inspirerte forskningen til sosiologen Nikolas Rose, om hvordan psykologien har utviklet seg til å bli det indre rammeverket som en hel kultur bruker til å lete etter forklaringer på hvordan mennesker sliter i sine relasjoner, og hvordan dette har blitt en dominerende diskurs. Inspirert av Rose utfordrer forfatteren oss til å lete i en mer utvidet kulturell forståelsesramme når vi skal utvikle våre metoder for å snakke med par om deres problemer. Aller viktigst er det at boken bidrar til etiske refleksjoner om hvordan terapeuter bruker både sin posisjon og sitt språk til å påvirke pars liv: «Oppfatninger og meninger om kjærlighet former terapeuters og klienters tanke og handling i terapi, for de er samfunnets idealer om hvordan det er riktig å leve, føle og elske» (s. 23).

Dette er en bok som berører, utfordrer og inspirerer, jeg anbefaler den til alle som er interesserte i og jobber med par som strever i sitt kjærlighetsliv. Ikke minst vil jeg anbefale den til de som er interesserte i å utfordre seg selv og lære mer om sin egen påvirkning som terapeut i terapeutiske relasjoner. Jeg får lyst til å lese mer av Anne Øfsti, så jeg håper hun kommer med en oppfølger om ikke lenge.

Anmeldt av Ottar Ness, Høgskolen i Buskerud og Familievernkontoret i Sør-Trøndelag

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 4, 2011, side